

Ka pedivu pokračuje
ta lekárka věda,
jen tak lekko každá jiná
uvrhnet s ní se nedá.

Na své Kochy a Tastery,
Listory, Behringy,
a ti něco vynalezenou
skoro každě chvíliky.

Na tráveni bacilli je
jedt u tisice,
ať tich mrák, stále nových,
je den po dni více.

Já vždy etitemem byl velkým
vědy bohatým,
ted' však zářím v ně taky
ztráset skoro víru.

Z vojenské školy.
Desatník: "Uchádku, jak zni nejno-
vější běží?"
(Vyslovaní mlad.)

"Vy jedno zábojné kopyto, což
si to nemůžete pamatovali? Nej-
vější běží značí, že vojákům nesmí se
nadávat!"

Rájdení o nověrném milém.
Na Boží Narodení,
to měli seznámeni.
Na Nový rok
přibyl lásce krok.
Na Tři krále
ay! s ní v bále.
A na Jindřicha Ježíše
udil si k ní najít.
Podesíl scház, a na Hromnice
měl už milyho o dvě věci.
A když nastal březec s postem,
u čtvrté byl hóstom.

Kandidát ženitby: "A kterou dceru
svou má pan Tučková rádi?"
Dobazovat: "O prosím, Vašnosti,
výbavu budou mít obě stejnou!"
"O to mi neběží; já jen bych rád
posoudil, kterou po svatbě Míčeji bu-
de navštěvovat."

Povídání išetřit žabky.
Ta láska samou blaženosť
že v životě nám skýtá!
Oh, jaká v světě prohlášení!
Ja pro al byla — bita!

Viděl, mužíšku, jak hezké bylo,
když v podvečer ostvala doma. Ty
byly četl, a já bych pro tebe plétia."
"Holečku, v hostinci fektí by pak,
že neupletl jsi punčochu pro mne,
nybíz se mne!"

Cíl víc žatí plesových
decer se mnou zkoušky,
tím víc rostou "starému"
na všechn stranach dloníky.

Ale ženuško, hrál přece zas už
nějakou jinou! Stále tatá jedna se
brzy znechutí!"

"Dovol, já těs!"

Jak to leckde dopadá se ženitbou?

Na Nový rok

k námluvám krok.

Na svátek Tří krále

svobodě dal vate.

Když nadělal Hromnice,

hádky, svář a pranice!

Ale je ta nevesla sváži. Zrovna ja-
ka ta ještí kytička!"

"Škoda, že to tvé přívorná kulha
tež jaké tak mochě jiné. Zapomínáš,
že kytička, když vzdane, vyhodi se,
že dešti zvadí žena —"

"Put! Už vím!"

Nadějný talent.

Rezník (k svém klučkovi): "Ja-
tku, ty něčemu, nestydíš se tak brzo
svého nového houpačho konfka roz-
lámat. Co teď s ním počne?"

Nadějný ratolet: "Nadělám z něho
výrftu a tališti!"

Heslo sporivých.

Prote jau tu sály,

aby s lidí sázaly,

a proto jau hály,

býchan se jich bály!

"Tak se ucházíte o naši Andulku? A
povídali jste, pane Dostokile, že je po-
souá polovčím dítětem?"

"Tim ip, pane Dvorský! Ale spouá
nesazpomněla poslouchat!"

Mnoch v plesu nepočáti
panence poklony sekati;
až si ji vypoklonuje,
bude pod pantoflem hekat.

Z posouáni na plesu.

Na plesu když obdivujem'
u dám elegantní roby,
zatímco, že s nich mochě
sazky květu, blíž a malohu!

Umfel Whitney, umfel Hanna —
takov dva kosti! —
celý národ nad nimi lika,
smutek pro ně nosí.

Velké jméno zanechal,
millionů na sta,
taková věc ani u nás
není jen tak častá.

Jeden doktor měl osmnáct,
druhý dvacet sedm,
bací smrti neustoupí však
všechnem jejich jedum.

A když takový už pašák
marné pomoc hledá —
k čemu je to proslavená
medicinská věda?

Mezi mladými paníkami.
První: "Pé je, Bohumilko, ty máš
nádherný zaket, co té stál?"
Druhá: "No, jesté to ušlo! Dvoje
mladobory, čtyřikrát v poleidne pláž a ko-
nečně pohrozen, že půjdou k mamince
halovat. Pak ten můj tyran zmékla a
klopil!"

Lebeda: "Ríká se orchest, orkestr
nebo orsestr?"

Kudrnka: "Já říkám orchest!"

Lebeda: "To je špatná. Ríká se pre-
ce šesták a ne chechtík! Proto se říká
kamistu orsestr!"

Kudrnka: "Když, Lebedo, vycházíš
z tohoto náhledu, tak řeknu, Ríká-li
se utoku nebo utoku?"

Lebeda: "Já vždycky uštuču!"

Kudrnka: "To je chyba. Ríká se
prace "u Flekti" a ne "u Flekti"!"

Z tanečního věnečku.

On: "Smím doufat, alečno, že tak
brzy po mně nezapomenete?"

Ona: "Zajisté, že ne! Zvláště, bu-
dete-li mi tak vytvářet klapat na kufi
oka!"

Festský ženich.

Přítel: "Co to, že se ženís až v so-
botu, proč jsi raději nevolil pondě-
lí?"

Ženich: "Váš, to je tak! Když už do
té ženitby musím kousnout, nechci,
aby mi týden tak na kyselo zafin-
nal..."

Dobré výmluvy nade vše!

Zákazník: "Váš zákravná pomáda
na vlasů nemáš u mne až dosud vý-
sledek! Podívaje se na mou hlavu, že
dosud nic neroste!"

Materiálistka: "Iau, ovšem! Ale rá-
de uvažit, o pak může vyrásti při
dnešním chladném počasí!"

Vál, pes a osel.

Před radnicí města Kocourkova se-
ší se vél, pes a osel a rozmlouvali o
daniach.

Otašák se pes vola: "Kolik pak vla-
stně platí daně?"

"Já," odpověděl vél, "platím 12 kor-
un hal, když vejdou do města a po
smrti, když mne tam vezou, jsem zda-
něn 4 haléti s každou kili. A jak je
to s tebou, pes?"

"Já," díl pes, "jsem stížen osmiku-
rovounovou daní z celého těla, ale budu
platit na přesrot vše, povídá se do-
konec, že 15 korun! A co ty platíš, o-
sel?"

"Já nici!" díl osel. "Já jsem osel o-
becni!"

V maskarní plesu.

Lump (k venkovskému policiji):
"Hej! strájdol! Muže se fici venkov-
skému policiji: Vy vole!"

Venkovský policijt: "Checél, lump,
že tě sebe a zavrel, tak mu jen
fukni: "Vy vole!"

Lump: "Ale volovi mohu fici :Pane
policijt!"

Venkovský policijt: "Proč pak ne?"

Lump: "Tak děkuju — pane policijt!"

Z maskarního plesu.

Cikánka: "Ukaž mi ruku, statečný
rytíři, abych uhoubla, co tě nejdřív če-
ká?"

Rytíř: "I to já už vám předem! Po-
řádný rámus od mé staré, až přijdu
ráno domů!"

Před Šířinkami.

Muž: "Co myslím, ženuško, jakou
sí měl větřit masku, až půjdeme
do Šířinek?"

Zena: "Já myslím, že nejlépe by ti
slísek masku zahrádku, neboť ty
rad' zalejváš!"

K české politice.

V české politice jde to dnešní do-
by jak v pořadce o červené karkulice.
Češi dělají opoci, že někdo nedo-
staví, a věda jiná někdy nedává proto,
že dílni opoci!

Z posouáni na plesu.
Na plesu když obdivujem'
u dám elegantní roby,
zatímco, že s nich mochě
sazky květu, blíž a malohu!

Rukou rukou myje,

neb: Vzoremu pomoc mezi němu tvor.

O ženách, pro ženy.

Stát New York ještě nejbohatším na
vlohy, jichž tam byl 320 000. Samo
sebou se rozumí, že v městě New York
ještě jich nejvíce ze všech míst ta-
mnějších a sice 106 000. V celych Sp.
S. t. při posledním všeobecném
sčítání napočteno bylo 2 720 000 vlohy,
z nichž pouze 8 000 bylo v Utah. V
Massachusetts bylo jich 128 000, čili
poměrně méně než v jiných státech
Alabamě a Mississippi, ačkoliv vše-
obecně panuje přesvědčení, že v nov-
anglických státech je vlohy nepomí-
nou mnoho. Skoro 2000 vlohy je v New
Havaji a 1700 v Alasci, což je poměrně
značně vysoké počet proti Chicago, kde
bylo napočteno 60 396 vlohy.

"Rozhodně — jaké pak svolování?"
smíl se pan Havlin, usedaje na koži-
vede své svaté.

"Je to sirotek, ta Havlin," vyprá-
věl pan Havlinová mezi židou k domovu,
"na už Jen matku. Ale jak jsem
s dovedou, matka nemá příliš ráda
Helenku. Dovolil to, víd?"

"Rozhodně — jaké pak svolování?"
smíl se pan Havlin, usedaje na koži-
vede své svaté.

"Pan Havlin, už všechny snadla
ještě vlastní,"

"Pan Havlin, už vše